

лѣтоу и ниже, по вѣмени, іеже испзіта отъ влзхвз. Тогда сзвзистьса реченоіе иеремимь пророкзъмь, глаголіщемь: гласъ вѣз Рамѣ слзшанъ вѣисть, плачь и рзданиіе, и вѣплъ мзногъ: Рахнилъ плачущиса чадъ своихъ, и не хотѣаше оутѣшитиса, іако не сжть. Оумьрзшоу же иродоу, се ангелъ господень вѣз сзнѣ лависа носифоу вѣз егуптѣ, Глаголіа: вѣзставъ поими отроча и матеръ іего, и иди вѣз земліз израіілевъ: измрѣша ко ищущи доуша отрочате. Онъ же вѣзставъ, поіагъ отроча и матеръ іего, и вѣзиде вѣз земліз израіілевъ. Слзшавъ же іако архелан царствоуетъ вѣз иоуден вѣз ирода мѣсто отца своіего, оубоіаса тамо ити: вѣсть же примъ вѣз сзнѣ, отиде вѣз странъ галиіискъ. И пришѣдъ вѣзселиса вѣз градѣ, нарицанімѣемь назаревъ: да сзвждетьса реченоіе пророкзі. іако назарен наречетьса.

ТЪЛКОВІЯТЪ ПСАЛТИРЪ.

Тоя псалтирь са нарича „тълкови“ именно за то ва, защото сѣки стихъ на псалмите са обяснява или сжпроважда съ различни разсжждения и прибавления. Така напрімѣрь, послѣ стихътъ „Господь вѣз цариса, да радууется земліа“ слѣдува тълкование: „И си оубо чювьствьнна іа земліа радууется іако божіама ногама свѣтиса, обаче да радууется человѣкъ. Земліа бо іестъ человѣкъ.“ Тие тълкованія, по думите на А. Востокова, принадлежатъ на св. Атанасиа, александрийскійтъ патриархъ (266—373 г.). Славянскійтъ ржкописъ, който са сжстои отъ 20 листа, е принадлежалъ нѣкога си на киевскійтъ митрополитъ Евгенія Болховитинова, а сега са намира вѣз „С. Петер. Публична